

CHÚA NHẬT TUẦN XI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Trong những ngày ấy, con cái Israel đi đến hoang địa Sinai, và đóng trại ở đó. Israel cũng dựng nhà xếp trên triền núi. Còn Môsê thì lên cùng Thiên Chúa. Từ trên núi, Chúa gọi ông và bảo: “Người hãy nói với nhà Giacóp và thông báo cho con cái Israel thế này: Chính các người đã thấy những gì Ta làm cho người Ai-cập. Ta đã mang các người trên cánh phượng hoàng và đem các người đến với Ta. **Từ nay, nếu các người nghe lời Ta và giữ giao ước Ta, thì các người sẽ là sở hữu của Ta được tách biệt khỏi mọi dân, vì cả trái đất là của Ta. Đối với Ta, các người sẽ là một vương quốc tu tế, một dân tộc hiến thánh**”. (Xh 19:2-6a)
- ⇒ Anh em thân mến, Chúa Kitô theo kỳ hẹn đã chịu chết vì chúng ta là kẻ tội lỗi. Ít có ai chết thay người công chính, hoạ chăng có những người dám chết vì kẻ lành. Nhưng Thiên Chúa chứng tỏ tình yêu của Người đối với chúng ta, nghĩa là trong lúc chúng ta còn là tội nhân, thì theo kỳ hẹn, Chúa Kitô đã chết vì chúng ta. Vậy phương chi bây giờ, chúng ta đã nên công chính trong máu của Người, và nhờ Người chúng ta sẽ được cứu khỏi con thịnh nộ. Bởi chung, ***nếu khi chúng ta còn là thù nghịch, mà chúng ta đã được giao hoà cùng Thiên Chúa nhờ cái chết của Con Ngài, thì huống chi khi đã được giao hoà, ắt chúng ta sẽ được cứu độ trong sự sống của chính Chúa Kitô,*** và không những thế, chúng ta còn được vinh hiển trong Thiên Chúa nhờ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, nhờ Người mà bây giờ chúng ta được lãnh ơn giao hoà. (Rm 5:6-11)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu thấy đoàn lũ dân chúng, liền động lòng xót thương họ: vì họ tất tưởi bơ vơ như những con chiên không có người chăn, Người liền bảo môn đệ rằng: **“Lúa chín đầy đồng, mà thợ gặt thì ít. Các con hãy xin chủ ruộng sai thợ đi gặt lúa”**.
Và Người liền triệu tập mười hai môn đệ, ban cho họ quyền năng trên các thần ô uế, để họ xua đuổi chúng, và chữa lành mọi bệnh hoạn tật nguyền. Đây là tên của mười hai tông đồ: trước hết là Simon cũng gọi là Phêrô, rồi đến Anrê em ông; Giacôbê con của Giêbêđê và Gioan em ông; Philipphê và Bartôlômêô; Tôma và Matthêu người thu thuế; Giacôbê con của Alphê và Tãđê; Simon người Cananê và Giuđa Iscariôt, kẻ nộp Người. Chúa Giêsu sai mười hai ông này đi và truyền lệnh cho các ông rằng: “Các con đừng đi về phía dân ngoại, và đừng vào thành các người Samaritanô. Nhưng tốt hơn, các con hãy đi đến cùng chiên lạc của nhà Israel trước đã, và rao giảng rằng: “Nước Trời đã đến gần”. Hãy chữa lành người liệt, phục sinh kẻ chết, chữa

lành người phung, và xua trừ ma quỷ. Các con đã lãnh nhận nhưng không, thì hãy cho nhưng không”. (Mt 9:36-10, 8)

"Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít" (Mt 9, 32-38)

+> “... Từ nay, nếu các người nghe lời Ta và giữ giao ước Ta, thì các người sẽ là sở hữu của Ta được tách biệt khỏi mọi dân, vì cả trái đất là của Ta. Đối với Ta, các người sẽ là một vương quốc tư tế, một dân tộc hiến thánh” - “... *nếu khi chúng ta còn là thù nghịch, mà chúng ta đã được giao hoà cùng Thiên Chúa nhờ cái chết của Con Ngài, thì huống chi khi đã được giao hoà, ắt chúng ta sẽ được cứu độ trong sự sống của chính Chúa Kitô.*”

+> “... Lúa chín đầy đồng, mà thợ gặt thì ít. Các con hãy xin chủ ruộng sai thợ đi gặt lúa”. - "Anh chị em đã được cho không, anh chị em cũng hãy cho không như vậy" (Mt. 10:8)

- "No thing's free in America!"

- "Có đi có lại mới toại lòng nhau!"

- vân vân và vân vân...

Chúng ta có thể viết ra cả ngàn câu nói tương tự. Tựu trung, tất cả đều nói lên một cách nào đó "Give and Take" trong mỗi tương giao giữa con người chúng ta với nhau, mang ít nhiều tính chất business - trao đổi - hợp đồng hai bên đều có lợi...

Thiết tưởng câu nói của Chu Ân Lai cùng Henry Kissinger trong chuyến "viếng thăm bang giao" đầu tiên giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ kể từ sau thế chiến thứ 2, nói lên đúng tâm trạng thực của loài người : "Không có kẻ thù nào là vĩnh cửu - không có người bạn nào là vĩnh cửu - chỉ có quyền lợi là vĩnh cửu..."

Nói cho ngay, "quyền sở hữu" chi phối mọi hành động và lời nói cũng như tâm tưởng của mỗi một chúng ta trong mỗi bang giao giữa xã hội loài người. Nhưng xét cho cùng, "Thân trần trường sinh từ lòng mẹ, tôi sẽ trở về lòng đất cũng trần trường." (Gióp 1:21) = một sự thật mà lắm lúc chúng ta không dám - và không muốn nghĩ đến!

Thật vậy, những của cải vật chất cũng như tinh thần, những tài năng trí tuệ cũng như thể lý mà chúng ta tưởng là của riêng chúng ta - do đôi tay và khối óc của chính chúng ta tạo thành hoặc gây dựng, chắc hẳn không tự dung mà có. Vì quá thật, ngay cả sự hiện hữu và tồn tại của bản thân của chính chúng ta chắc chắn không phải tự dung mà hiện hữu và tồn tại được. Nói cách khác, tất cả mọi sự trên trời dưới đất và ngoài biển khơi, hữu hình hoặc vô hình, đều là tạo vật - nghĩa là phát xuất từ một Đấng nào đó, do Đấng nào đó tạo dựng nên = Đấng đó phải là Đấng "Tự-Hữu, I-Am, Je-Suis", mà chúng ta gọi là Trời, là Thượng Đế, là Đức Chúa, là Đấng Tối Cao, là...

Trong các bài suy niệm trước, chúng ta đã ít nhiều cảm nhận được "thân phận làm người" - thân phận tạo vật của mỗi một chúng ta, và mối tương giao giữa Đấng Tạo Dựng với các tạo vật của Người. Các bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Nhật XI mùa thường niên, nhắc lại cách hùng hồn chân tính của tạo vật trong đó có loài người, và mối tương giao, một sự tương giao đầy thương yêu chăm sóc của Đấng Tạo Dựng đối với tạo vật của Người:

+ Bài đọc 1 : "... các người đã chứng kiến tường tận cách Ta đối xử với người Ai Cập như thế nào; và cách Ta đã ẵm các người trên cánh phượng hoàng và đem các người về cùng Ta như thế nào..." (Xuất Hành 19:5)

+ Bài đọc 2 : "... Nhưng Thiên Chúa chứng tỏ tình yêu thương của Người đối với chúng ta ngay trong khi chúng ta còn là kẻ tội lỗi, đó là đức Ki-tô đã chịu chết thay cho chúng ta..." (Rom. 5:8)

+ Tin Mừng : "... Khi thấy đám đông, đức Giêsu đã xúc động cảm thương vì họ bị khổ cực và bị bỏ rơi, như đàn chiên không người chăm sóc..." (Mt. 9:36)

Rồi đức Giêsu khuyên dụ, kêu gọi và sai "thợ gặt" đến vì "Nước Trời đang ở tầm tay".

Đức Giêsu không quên nhắc lại cho "người thợ gặt" nhớ chân tính của mình và chân tính của sứ mạng : "anh chị em đã được cho không, anh chị em cũng hãy cho không như vậy".

Thánh La San thấm hiểu tâm tình "được cho không và hãy cho không như vậy", nên trong bài suy niệm số 86, đã khuyến dụ và tâm sự với các Frères&Soeurs và tất cả những ai được mời gọi dẫn thân phục vụ giáo dục trẻ nghèo :

"... Chúng ta là những Frères nghèo hèn, bị quên lãng và ít được người đời coi trọng. Chỉ có những người nghèo mới đến tìm chúng ta; họ không có gì để dâng hiến cho chúng ta ngoài trái tim của họ sẵn sàng đón nhận sự giáo huấn của chúng ta."

"Thợ gặt" đức Ki-tô khuyến dụ, kêu mời và sai đi, là ai ?

"Thợ gặt" được sai đi làm sứ mạng gặt hái phải có tâm tình và chân tính nào ?

Mời anh chị em và tôi, mỗi người, tự trả lời và đáp ứng lời mời gọi của đức Ki-tô sao cho phù hợp với hoàn cảnh cụ thể và phù hợp với ơn gọi của chính mình, và cùng nhau hát "... Lạy Chúa con đi...!" tỏ lòng sẵn sàng ra đi rao giảng Tin Mừng, trong bất kỳ tâm trạng và hoàn cảnh nào của cuộc sống của riêng mỗi người anh chị em chúng ta. Amen!

CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! - LUÔN LUÔN!